

MOTO ČOK

Vilém Čok „vyprášil“ do světa v květnu nové rockové CD *Živá voda*. Dílko s kapelou *Bypass* má otáčky jako správně promazaný stroj. Před několika lety jste se sešli s Pražkým výběrem na loketském závodistišti k rockovému „nářezu“ motokrosovým fajnšmekrům. Jak si vnímal tu atmosféru motokrosového publika. Byla v něčem jiná, než před lidma, kteří jedou na festivalák jen za muzikou? „Já hraju stále na motorkářských srazech a vím, že kluci na mašinách jsou s hudbou pevně spojeni. Tudiž jejich reakce na naši hudbu je prakticky stejná, jakou dělají i běžní účastníci koncertů. Jen se tolik nestydějí a po koncertě mi cpou své mašiny k focení. Jsou taky sloučení do různých skupinek či klanů. Navíc mají příležitost si pokecat s kámošema, který vidí jen na srazech.“ Jsi příznivcem motorek a vůbec motorkářů, podobně jako kolega v brandži Petr Hapka. Máš nebo jsi měl nějaké dvokolové „přibližovadlo“? „Dříve jsem jezdil na *HD Softail Heritage* a také se k tomu veřejně hlásil. Neměl jsem však možnost garážování,

a to je dost zásadní. Tak dráhá mašina by pod igelitem na sídlišti nevydržela 2 noci. Navíc vozím bedny a všelijaké pracovní harampády, což se na mašinu nevejde.“

Který z motocyklových sportů, závodů sleduješ nebo ti je nejbližší?

Silniční moto, cross, plochá dráha, endura apod.?

„Silniční závody jsou pro mě nejvíc a taky se rád kouknu na exhibice na „boulích“.

Ale musím říct, že nejsem ten, kdo by chtěl kvůli adrenalinu riskovat odběr papírů či orgánů. Když mašina tak pohodička, na tacháku 120... to je parááada...“